

A opus cōmento latius declarare. Illud tamē nō omiserim, Herculem illum Ägyptium, qui cum Osiride, vt Antiquitatum scriptores tradūt, Italiā ab amarissimo Gigantum iugo liberavit, per leonem intelligi, neq; quenquam aliū. Plures enim Hercules fuisse, & Arrianus & Diodorus historici prodidere: hunc autem omnium primum leonis insignia gestasse, tradunt. Cæterū Heraclitus Ponticus superatū ab Hercule leonē ideo singi dicit, quia Argiuus ille, de quo Græci plurima scripsérunt, Hercules, furorem illum, quo ex atra bili plurimū laborauit, tandem edomuerit. Satis enim exploratum est ex iis quæ antea dicta sunt animal id per semetipsum immoderatis animis excitari. Sunt tamē qui per Herculem mysticè Solis lumen intelligent: leo vero cum Soli dicatus sit, manifestū est quid sibi velit Hercules, & leo. Nam & hinc Iubari stellar nomen, qui Phosphorus est, quod splendor eius in modum leoninæ iubæ diffunditur.

VIRTVS.

B **V**T cunq; verò leoninū spolium virtutis hieroglyphicum est, eaq; de causa Herculī dicatur, quem pro virtute veteres posuere: ideoq; Diogenes conspicatus quendam eo ornatu sibi gloriose placentem, exclamauit: Ecquid virtutis indumentum vituperas? Sed enim non leonis tantum, verū alterius etiam animantis gestare pellem, heroicum fuisse morem, didicim⁹ ex Apollonij commentariis, vbi Poeta scribit:

Δέρμα δ' ὄρδιν ταύροι ποδηνεκὲς ἀμφ' ἔχετ' ἄμυς.

Et apud Virgilium Euandrus:

Demissa ab leua Panteræ terga retorquet.

C **N** Antiochi numo videoles leonem quendam propémودum humi procumbentem, & superuolantem noctuam quod nonnulli vespertinum crepusculum indicare arbitrati sunt: quippe cadēte Sole, noctem, quam per quem eam intelligi volunt, exurgere. Ego verò per huiusmodi hieroglyphici fragmentum significare crediderim, vires cedere sapientiæ. Nam per leonem robur, per noctuam Mineruam intelligi, suis locis cōmentaria h̄c ostēdēre. Eiusdem argumenti esse puto leonē in numo. cuius inscriptio est, MIΛHTΩN, qui anterioribus pedibus inclinat ad humum, supernè vero caduce⁹ exporrigitur, vt scilicet id ostendat, vites quantumlibet feroceſ sapientum eloquentiæ cedere. Numum vidi apud Maffeos Romæ. Quod verò signum Iunonis Argis spectabatur palmite redimitum, subiecto pedibus eius corio leonino, id habebat hieroglyphici, quod nouercam utriusque priuigni exuuui insultantem ostenderet. Callimachi id inuentum tradunt, qui Iu noni vitem induxit. Rem huiusmodi tangit Tertullianus.

VIRES CEDERE SAPIENTIÆ.

VIRES CEDERE ELOQUENTIAE.

b ij